

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. februar 2009
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7002-0007
Dok.: ANS43146

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. februar 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97):

”Hvis der indgås en aftale længere end den periode, der gælder, jf. § 25, stk. 1 (6 måneder) – f.eks. et år, kan forbrugeren så i tilfælde af, at aftalen opsiges før tid, jf. § 26, stk. 1, pålægges at godtgøre de startomkostninger, den erhvervsdrivende har haft, og sondres der i den forbindelse mellem opsigelse, der sker inden for den periode, som gælder, jf. § 25, stk. 1 (6 måneder), og opsigelser, der sker efter udløbet af den periode, som gælder, jf. § 25, stk. 1 (6 måneder)?”

Svar:

Lovforslagets § 1, nr. 1 (forbrugeraftalelovens § 25, stk. 1), indebærer, at en forbruger kan opsiges en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse, jf. dog stk. 2 og 4.

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser, der giver mulighed for at betinge forbrugerens lovfæstede opsigelsesadgang af eksempelvis betaling af et beløb.

Hvis en løbende forbrugerkontrakt er omfattet af forbrugeraftalelovens § 25, stk. 1, kan der således ikke stilles krav om, at forbrugeren f.eks. skal betale den erhvervsdrivende et beløb, hvis forbrugeren opsiger aftalen, når der er gået 6 måneder.

Efter reglen i forbrugeraftalelovens § 26 om, at forbrugeren ved opsigelse kan kræve de beløb tilbagebetalt, som vedrører perioden efter opsigelsen, er det forudsat, at forbrugeren ikke i medfør af § 26 kan kræve tilbagebetaling i det omfang, den erhvervsdrivende kan godtgøre, at det pågældende beløb er en engangsydelse, der modsvarer konkrete startomkostninger for den erhvervsdrivende. Forbrugeren vil således ved opsigelse kunne komme til at dække den erhvervsdrivendes eventuelle startomkostninger, hvis disse ikke er fuldt ud afdraget, og den resterende del af startomkostningerne kan rummes inden for allerede betalte beløb.

Der henvises i øvrigt til bevarelsen af spørgsmål nr. 8 vedrørende lovforslaget.